

Sygnatura akt IV U 107/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 9 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 1 grudnia 2020 r., (...)

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje powodowi D. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres wskazany w zaskarżonej decyzji tj. od 9.11.2020r. do 8.12.2020r.

UZASADNIENIE

Powód D. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 1 grudnia 2020 roku odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 9 listopada 2020r. do 8 grudnia 2020 r. W uzasadnieniu powód podniósł, że był niezdolny do pracy w okresach od 8 stycznia do 18 lutego 2020 roku, od 13 marca do 20 maja 2020 roku, od 18 czerwca do 22 września 2020 a także od 9 listopada do 8 grudnia 2020 roku. W uzasadnieniu powód wskazał, iż decyzją z dnia 26.08.2020 roku powodowi odmówiono prawa do wypłaty zasiłku chorobowego, w związku z zaliczeniem niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego, który powód przekroczył w dniu 27 sierpnia 2020 roku. W związku z tym, powód złożył wniosek o wypłatę świadczenia rehabilitacyjnego od 28 sierpnia 2020 roku- ZUS decyzją z dnia 13 listopada 2020 roku odmówił wypłaty świadczenia stwierdzając, iż powód jest zdolny do pracy. Powód podniósł, że skoro odmówiono mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od 28 sierpnia 2020 roku, z powodu nieuznania niezdolności do pracy, to przerwa w niezdolności do pracy wynosiła ponad 60 dni, bowiem niezdolność do pracy od 1 września do 22 września 2020 roku, również nie została uznana jako podstawa do wypłaty zasiłku chorobowego przez organ, wobec czego przerwa pomiędzy ostatnią niezdolnością z dnia 27 sierpnia 2020 roku a następną niezdolnością z dnia 9 listopada 2020 wynosi ponad 60 dni, dlatego odmowa wypłaty zasiłku chorobowego za okres od dnia 9 listopada do 8 grudnia 2020 roku zdaniem powoda była bezzasadna.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł. W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że ubezpieczony wykorzystał pełny ustawowy okres zasiłkowy w dniu 27 sierpnia 2020 r., będąc niezdolnym do prowadzenia działalności gospodarczej również w okresie od 1 września 2020 r. do 22 września 2020 r. Pomiędzy okresem kolejnej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą a zakończeniem okresu poprzedniego takiej niezdolności, nie wystąpiła bowiem przerwa wynosząca przynajmniej 60 dni.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód podlega ubezpieczeniu jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą. W okresie od 8 stycznia do 18 lutego 2020 rok a także od 13 marca do 20 maja 2020 roku oraz od 18 czerwca do 31 sierpnia powód był niezdolny do pracy z powodu tej samej choroby. W dniu 27 sierpnia 2020 roku powód wyczerpał 182 dniowy okres zasiłkowy.

Dowód: akta ZUS w załączeniu

Od dnia 28 sierpnia 2020r. powód był zdolny do pracy. Nie stwierdzono u niego takiego upośledzenia czynności organizmu, które uzasadniałoby niezdolność do pracy zgodnej z poziomem kwalifikacji. Stan taki istniał jeszcze co najmniej do 28.10.2020r. , co stwierdził w bezpośrednim badaniu powoda oraz na podstawie analizy dokumentacji medycznej Lekarz Orzecznik ZUS, a następnie Komisja Lekarska ZUS.

Dowód:

- akta ZUS w załączeniu, szczególnie orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 14.10.2020r. oraz orzeczenie komisji lekarskiej ZUS nr (...) z dnia 28.10.2020r.

Od dnia 9 listopada 2020r. do dnia 22 listopada 2020r. powód był niezdolny do pracy.

Dowód: akta ZUS w załączeniu

Ustaleń stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o dokumenty zebrane w akta organu rentowego, opierając się w zakresie stanu zdrowia powoda na zebranej dokumentacji medycznej i wiedzy medycznej lekarzy biorących udział w ocenie zdolności powoda do pracy od dnia 28 sierpnia 2020r. albowiem powód nie kwestionował tych okoliczności, a strona pozwana – wbrew wynikającym z tych dokumentów faktów postawiła jedynie nie poparte dowodami twierdzenie, że powód nie był niezdolny do pracy co nie jest równoznaczne z odzyskaniem zdolności do pracy. Jednakże z szeroko uzasadnionych powołanych w uzasadnieniu orzeczeń LO i KL ZUS wynika jednoznacznie, iż powód odzyskał zdolność do pracy. W tej sytuacji sąd uznał, iż nie ma potrzeby powoływać biegłych sądowych albowiem dokumenty były jasne, jednoznaczne, stanowisko w nich wyrażone pochodziło od osób posiadających wiedzę medyczną, a strona przeciwna (powód) nie podważała tych ustaleń po otrzymaniu orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS. Z racji tego, że zdolność powoda do pracy nie została w żadnym z orzeczeń zamknięta żadną datą uznano, iż co najmniej do dnia 28.10.2020r. powód był zdolny do pracy.

W tak ustalonym stanie faktycznym

sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z przepisem art. 6 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni (art. 8 cyt. ustawy).

Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 2 cyt. ustawy do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Skoro powód był zdolny do pracy od dnia 27 sierpnia co najmniej do 28 października to pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem nowej niezdolności do pracy minęło ponad 60 dni.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż brak było materialnej podstawy odmowy powodowi prawa do świadczenia i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, o czym orzeczono w sentencji wyroku.